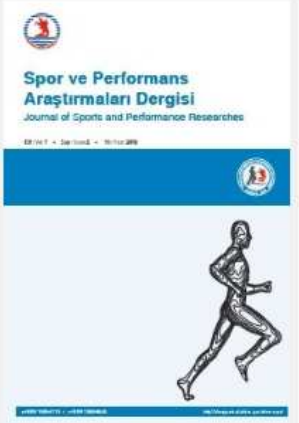
Dizinler ve Platformlar

EBSCO

TR Dizin

SOBIAD

ISSN 1309-5110 | **e-ISSN** 1309-8543 | **Periyot** Yılda 3 Sayı | **Başlangıç:** 2010 | **Yayıncı** Ondokuz Mayıs Üniversitesi | http://dergipark.gov.tr/omuspd

Hakemli bir dergi olan SPOR VE PERFORMANS ARAŞTIRMALARI DERGİSİ (SPD) yayın hayatına 2010 yılından bu yana yılda iki kez (Ocak ve Temmuz) yayımlayarak devam ederken 2018 yılı itibarıyla yılda 3 (Nisan-Ağustos-Aralık) sayı olarak yayımlanacaktır.

SPD; ULAKBİM tarafından oluşturulmuş olan Sosyal ve Beşeri Bilimler temel konu alanında yer almakta, TUBİTAK Ulusal Veri Tabanları (TR DİZİN), EBSCO ve SOBIAD tarafından taranmaktadır.

Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi (SPD), Cilt: 8, Sayı: 2 (Temmuz, 2017) itibariyle elektronik olarak yayınlanmaktadır.

Editör

Doç.Dr. Özgür BOSTANCI
Turkey
bostanci@omu.edu.tr
Konular: Spor Bilimleri
Kurum: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Bölüm Editörleri

Mehmet Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL
Turkey
myalcint@gmail.com
Konular: Spor Bilimleri
Kurum: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜ

Soner ÇANKAYA
sonercankaya@gmail.com

Doç.Dr. Özgür BOSTANCI
Turkey
bostanci@omu.edu.tr
Konular: Spor Bilimleri
Kurum: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Doç.Dr. Tülin ATAN
Turkey
takman@omu.edu.tr
Konular: Spor Bilimleri
Kurum: Ondokuz Mayıs Üniversitesi | Ondokuz Mayıs University

Murat ELİÖZ
muratelioz@hotmail.com

Doç. Musa ÇON
Turkey
musacon@omu.edu.tr
Konular: Spor Bilimleri
Kurum: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi
Journal of Sports and Performance Researches
http://dergipark.ulakbim.gov.tr/omuspd

Geliş Tarihi/Received : 21.01.2016
Kabul Tarihi/Accepted : 23.03.2016
DOI No: 10.17155/spd.90465

ÜNİVERSİTELER ARASI TÜRKİYE GÜREŞ ŞAMPİYONASINA KATILAN SPORCULARIN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİNE GÖRE SPORCU TATMİN DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Yeliz ŞİRİN[1] Pervin BİLİR[2] Günseli ÖZ[3] Levent SANGUN[4]

ÖZET

Bu çalışmanın amacı Türkiye Üniversitelerarası Güreş Şampiyonası'na katılan sporcuların demografik özelliklerine göre sporcu tatmin düzeylerini belirlemektir. Araştırmanın örneklemini Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu tarafından düzenlenen "Üniversiteler Türkiye Güreş Şampiyonasına "katılan 55 üniversiteden toplam 32 kadın ve 73 erkek olmak üzere toplam 105 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmanın amaçları doğrultusunda örneklem grubundan verileri elde edebilmek için Sporda Tatmin Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada sporcuların spor tatmini algılamalarının cinsiyete göre farklılaştığı tespit edilmiştir (P<0,05). Bireysel tatmin ve takım tatmin alt boyutları için erkek sporculara ait ortalama puanlar kadın sporcuların puanlarından yüksek çıkmıştır. Çalışmada güreşçilerin yaş dağılımına göre antrenörden tatmin, bireysel tatmin ve takım tatmini alt boyutlarına ait puanlar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P>0,05). Sporcuların antrenörlerinin antrenörlük yapma süresi açısından antrenörden tatmin ve takım tatmini alt boyutlarına ait puanlar arasında bir fark olmayıp (P>0,05), bireysel tatmin boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmuştur (P<0,05). Bu bulgular doğrultusunda erkek sporcuların daha tatminkar oldukları ve sporcuların deneyimi fazla olan antrenörlerden bireysel olarak daha fazla tatmin algıladıkları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Güreş, spor, sporcu tatmin, üniversite

DETERMINATION OF THE SATISFACTION LEVELS OF ATHLETES WHO PARTICIPATED IN INTERCOLLEGE TURKISH WRESTLING CHAMPIONSHIP IN TERMS OF THEIR DEMOGRAPHIC FEATURES

ABSTRACT

The aim of this study was to determine the satisfaction level of athletes who participated in Turkey Intercollege Wrestling Championship in terms of their demographic features. The sample of the study consisted of a total of 105 athletes, 32 women and 73 men, from 55 universities that participated in Intercollege Wrestling Championship organized by Turkish University Sport Federation. Athlete Satisfaction Questionnaire (ASQ) was used to collect data from the sample group. The satisfaction levels of athletes were found to differ in terms of gender (P<0.05). Average of personal satisfaction and team satisfaction was found to be higher for men. No significant difference was found between the scores of being satisfied with the trainer and team satisfaction (P>0.05). In terms of years of experience in the profession, no difference was found in being satisfied with the trainer and team satisfaction (P>0.05), while significant difference was found in individual satisfaction (P<0.05). According to these results, trainers with more years of experience met the individual expectations of the athletes more.

Keywords: Athlete, athlete satisfaction, sport, university, wrestling.

[1] Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş, Yazışmadan sorumlu yazar, E-mail: yelizsirin75@gmail.com
[2] Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Adana.
[3] Kipaş Eğitim Kurumları, Kahramanmaraş.
[4] Çukurova Üniversitesi Adana Meslek Yüksekokulu, Adana.

© OMÜ SPD 2016

GİRİŞ

Spor, bireyin doğal çevresini beşeri çevre haline çevirirken elde ettiği yetenekleri geliştiren, belirli kurallar altında araçlı veya araçsız, bireysel veya toplu olarak boş zaman faaliyeti kapsamı içinde veya tam zamanını alacak şekilde meslekleştirerek yaptığı, sosyalleştirici, toplumla bütünleştirici, ruh ve fiziği geliştiren, rekabetçi, dayanışmacı ve kültürel bir olgudur [1]. Sportif performans, sportif bir eylemin başarılması için en iyi olanaklarla ortaya konulan motorsal ve psiko-motorik yetenekler olarak tanımlanmaktadır [2].

Son yıllarda spor ve spor bilimleri etkileşimi ile sportif performansın yükseltilmesinde kondisyonel özelliklerin yanı sıra psikolojik özelliklerin de geliştirilmesinin önemi anlaşılmıştır [3]. Spor psikolojisinde alanında çalışan çeşitli bilim insanları sporcu tatminini yaptıkları veya çalıştıkları işe bir sonuç veya bir öncü olarak dahil etmişlerdir [4]. Günümüz sporcusu bedensel olarak son derece güçlü, uzun yıllar süren ağır ve yorucu antrenmanlarla, yüksek performans için gerekli bedensel, fizyolojik, psikolojik ve sosyal uyum sürelerini tamamlamış ve sporu iş edinmiş insanlar olarak düşünülür. Sporcu çalışma ortamında sadece fiziksel yapısı ile değil, duygu ve düşünceleri ile de sporun içindedir. Dolayısıyla sporcu iş edindiği spor etkinliklerinden etkilenmekte ve bir tutum geliştirmektedir. Hoşnutluk ve hoşnutsuzluk şeklinde gelişen tutumlar, sporcunun performansı üzerinde olumlu veya olumsuz etkiler yaratabilmektedir. Bu konuda birçok araştırmacı iş görenlerin iş doyumunu ya da doyumsuzluğunu ölçerek, iş ortamında daha iyi bir iklimin yaratılmasına yardımcı olacak etmenleri belirlemeye çalışmaktadır [5]. Sporcularda doyum düzeyi birçok araştırmacıların ilgisini çeken bir konudur. Sporcu tatmini sporcularla ilişkili olan fiziksel, psikolojik ve çevresel bakış açılarından elde edilir. Tatmin seviyesi bir sporcunun spor takımını çevresi ile ilgili duygu ve düşüncelerinin bir göstergesidir. Sporda tatmin çok çeşitli değişkenlerle bir birleşim içerisinde çalışılmıştır [4]. Takım oyuncularının tatmin seviyeleri hakkında antrenörlerin bilgisi takım psikolojisini ve yönetim boyutlarını daha iyi anlamalarına neden olabilmektedir. Farklı teorilere göre tatmin boyutları, antrenörün davranış tarzı, etik ve antrenman fonksiyonları ile ilgili olduğu ileri sürülmüştür. Antrenör davranış tarzı ve etik, sporcu tatminini etkileyebilmektedir. Bu nedenle antrenörlükte en önemli faktörlerden biri sporcu memnuniyetini kazanmaktır [6]. Sporcuların beklentilerini karşılayabilmek, spordan memnuniyetlerini sağlayabilmek, onları motive eden etkenler içerisinde en etkili olanlardandır [7]. Spor tatmini, spora katılım ve spor yapmaktan zevk almanın ayrılmaz bir parçasıdır. Tatminin oluşmadığı durumlarda sporcular başarı ve zevk almak için başka kaynaklara yönelirler. Sriboon (2001) tarafından sporcu tatmini bir organizasyondaki sporcunun algıladığı yönetim kalitesi ve yaşam kalitesi olarak kabul edilir. Tatmin sporculuk deneyimiyle ilişkili yapının, sürecin ve sonuçların karmaşık olarak değerlendirilmesinin sonucu olarak ortaya çıkan pozitif etkidir [8]. Smoll ve ark.'na (1978) göre oyuncuların değerlendirilebilen tepkileri, antrenörün, takım arkadaşlarının, kendilerinin ve kendi spor deneyimlerinin doğrultusundaki davranış ve tutumlarına odaklanır. Bu yapıların hepsi (tatmin, eğlenme, sorumluluk, bağlılık ve değerlendirilebilen tepkiler) pozitif etkili yanıtlar olarak tanımlanmışlardır ve sporcu tatmininin bir sonuç değişkeni olduğuna kılavuzluk etmiştir [4].

Chelladurai ve Riemer (1997) sporcu tatminini, bir sporcunun spor deneyimine bağlı olarak, süreçleri yapıları ve sonuçların değerlendirmesinden kaynaklanan pozitif bir durum olarak tanımlamıştır. Chelladurai ve Riemer'in bu değerlendirmeleri kişinin istekleri arzuları ve beklentileri arasındaki farklılıkların tatminin bir fonksiyonu olduğunu belirtmişlerdir. Aslında, sporcu tatmini bireyin kişisel standartlarını karşılamaya olanak tanımıştır. Chelladurai ve Riemer (1997) sporcu tatmin yönlerini araştırarak iki bölümde sınıflandırmış ve sonuç (kazanma, hedefe ulaşma) ve süreçler olarak tanımlamıştır [9].

Sporcu tatmininde en önemli etkenlerin rol kabulü ve rol tatmininin olduğu düşünülmektedir. Rol; bir gruptaki belirli bir pozisyonda bulunan kişinin yapması gereken davranışlar bütünüdür. Rol kabulü; sporcunun kendisine verilen rol sorumluluğundan ortaya çıkan beklentilerle kendisine biçtiği rol sorumluluğundan doğan beklentileri birbiriyle uyumlu ve benzer olarak algılamasının derecesini yansıtan dinamik, gizli bir süreç olarak tanımlanmıştır. Rol tatmini ise, sporcuların rollerinin gereği sorumluluklarını yerine getirme konusunda kendilerine tanınan özgürlük seviyesidir. Rol belirsizliğinin, rol beklentisinin sporcu tarafından yeterince anlaşılamaması sonucunda rol kabulünü ve rol tatminini etkileyebilecektir. Dolayısıyla takımdaki bütünlük ve dayanışma bozulacaktır. Birbirini takip eden bu zincirleme sporcu tatminsizliğinin neden ve sonuçlarını oluşturabilmektedir [10].

Jorehnush, sporcu tatminini dört boyutta ele alarak, antrenör davranışından tatmin, antrenör desteğinden tatmin, antrenör stratejisinden ve kişisel davranıştan tatmin olarak tanımlamıştır [11].

Sporcu tatmini ile ilgili birçok araştırmacı çalışmış ve çeşitli boyutlar geliştirmişlerdir. Bunlardan, Rimer ve Chelladurai (1995) performanstan tatmin, liderlikten tatmin, takım tatmini, örgüt tatmini ve bireysel tatmini kapsayan Çok Boyutlu Sporcu Tatmin Ölçeğini (Athlete's Satisfaction Scale=ASQ) kullanarak sporcu tatminini değerlendirmiştir [12]. Bu modelin amacı, üniversiteli sporcular için önerilen ihtiyaçlar, faydalar ve davranışlar üzerine çalışmaktır. Sporcu tatmin sınıflandırmalarından bazıları; Bireysel tatmin, sporcunun başarı hedeflerini ve performansını içerirken, takım tatmini takımın performansı ve hedef başarısı ile ilgilidir. Antrenörden tatmin ise bireyin gelişimini doğrudan, takım performansını ise dolaylı olarak etkileyen antrenör davranışlarından alınan doyumdur olarak açıklanmıştır [12].

Japon bakış açısına göre tatmin konusu; Antrenörün ilk amacı sporcu tatminini sağlamak; tatmin stratejilerini yakın ilişkilerden daha önemli olarak belirlemek; tatmin düzeyinin sistematik ve düzenli bir şekilde değerlendirilmesini sağlamak; tatminin sağlanması sonucunda antrenörün bunu devam ettirmeyi başarması olarak tanımlanmıştır [6] .

Carron ve ark. (2005) sporcu tatmini için grup bütünlüğünü etkileyebilecek dört değişik faktörden söz etmişlerdir. Bunlar çevresel faktörler, kişisel faktörler, takım faktörleri ve liderlik faktörleridir. Faktörler ayrı verilmesine rağmen, her biri birbirleriyle ilişkilidir [10].

Araştırmalar sporcu tatmininin çevresel etkilerini çok daha fazla araştırmıştır (takım, antrenör liderliği vb.), ancak araştırmacıların artan sayıdaki çalışmaları aynı zamanda sporcuların kişisel özelliklerinin de dikkate alınması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Sporcu tatmini için eğilimsel yaklaşımın bu türü nispeten kişisel özellikler (yaş, cinsiyet eğitim vb.), sporcunun tutumunun açıklanmasına yardım eden aynı zamanda benlik kavramı gibi kişisel karakterlerin ölçümünü de içermektedir. Psikolojinin diğer alanlarında yapılan çalışmalar tatminin sadece çevrenin bir sonucu olmadığını aynı zamanda genetik [13] ve ölçülebilir bireysel farklılıkların [14] etkisinde olduğunu göstermiştir. Bu nedenle araştırmamızda sporcuların bazı demografik özelliklere göre sporcu tatminin düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırmanın amacı Türkiye Üniversitelerarası Güreş Şampiyonası'na katılan sporcuların demografik özelliklerine göre sporcu tatmin düzeylerinin belirlenmesidir. Çalışmanın örneklem grubu, Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu tarafından düzenlenen "Üniversiteler Türkiye Güreş Şampiyonasına" katılan 55 üniversiteden, 32 kadın 73 erkek toplam 105 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Riemer ve Chelladurai (1998) tarafından geliştirilen ve Özmutlu tarafından 19 soru ve 3 alt boyut olarak geçerlilik ve güvenirlilik çalışması yapılan Sporcu Tatmin Ölçeği ile toplanmıştır [15,16]. Araştırmadan elde edilen veriler için normallik varsayımı Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirilmiştir. Normal dağılış gösteren ölçeğin alt boyutuna ait ortalama puanların değerlendirilmesinde değişken sayısına göre Student t-testi veya tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Normal dağılış göstermeyen ölçeğin alt boyutları için ise değişken sayısına göre Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testi uygulanmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde araştırma sonucunda ulaşılan bulgular 9 ayrı tablo halinde sunulmuş ve açıklanmaya çalışılmıştır.

Tablo 1. Araştırmaya katılan sporcularla ilgili tanımlayıcı bilgiler

DEĞİSKENLER		N	%
Cinsiyet	Erkek	73	69,5
	Kadın	32	30,5
Yaş	17-20	33	31,4
	21-24	56	53,3
	25-28	13	12,4
	29 ve üstü	3	2,9
Antrenörle Çalışma Süresi	0-3ay	12	11,4
	4-8ay	15	14,3
	9-12ay	20	19,0
	2 yıl ve üstü	58	55,2

Tablo 1'e göre araştırmaya katılan sporcuların %69,5 Erkek % 30,5'i Kadın sporcular oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan sporcuların % 31,4'ü 17-20 yaş aralığında, %53,3'ü 21-24 yaş aralığında,%12,4'ü 25-28 yaş aralığında %2,29'u 29 yaş ve üstünde yer almaktadır.

Tablo 2. Sporcu Tatmin ölçeğinden elde edilen puanların ortalama ve standart sapmaları

Sporcu Tatmin Boyutları	**N**	$\overline{x} \mp SS$
Antrenörden Tatmin	105	3,72±0,64
Bireysel Tatmin	105	3,84±0,65
Takım Tatmini	105	3,93±0,85

Araştırma grubunda yer alan sporcuların en yüksek tatmini 3,93 ortalama ile takım tatmininden aldıkları, 3,84 ile bireysel tatmin, en düşük oranla 3,72 ile antrenör tatminden aldıkları görülmektedir (Tablo 2).

Tablo 3. Sporcu tatmin boyutları için yapılan Kolmogorov-Smirnov normal dağılış testi

Sporcu Tatmin Boyutları	**Kolmogorov-Smirnov**		
	Statistic	**N**	**P**
Antrenörden Tatmin	0,084	105	0,067
Bireysel Tatmin	0,113	105	0,002
Takım Tatmini	0,090	105	0,035

Kolmogorov-Smirnov testi sonucunda sadece Antrenörden Tatmin normal dağılış göstermektedir. Bu durumda antrenörden tatmin alt boyutu için parametrik testler, bireysel tatmin ve takım tatmini alt boyutları için ise parametrik olmayan testler uygulanmıştır.

Tablo 4. Cinsiyete göre sporcuların antrenörden tatmin düzeyleri için t -testi sonuçları

Cinsiyet	**N**	$\overline{x} \mp SS$	**t**	**P**
Erkek	73	3,45±0,89	1,141	0,257
Kadın	32	3,23±0,93		

Tablo 5. Cinsiyete göre sporcuların bireysel ve takım tatmini için Mann-Whitney U testi sonuçları

Özellikler	**Cinsiyet**	**N**	**Sıra Ortalaması**	**Mann-Whitney U**	**P**
Bireysel Tatmin	Erkek	73	57,15	865,00	0,035
	Kadın	32	43,53		
Takım Tatmini	Erkek	73	58,45	770,50	0,005
	Kadın	32	40,58		

Araştırma grubunda yer alan sporcuların cinsiyet değişkenine göre antrenörden tatmin düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmezken ($p>0.05$) (Tablo 4), bireysel tatmin ve takım tatminine göre cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık görülmüştür ($p<0,05$) (Tablo 5). Analiz sonucuna göre sıra ortalamalarına bakıldığında bireysel tatmin ve takım tatmini boyutlarında erkeklerin ortalamaları kadınlara göre yüksek çıkmıştır.

Tablo 6. Yaş değişkenine göre sporcuların antrenörden tatmin düzeyleri

Yaş	**N**	$\overline{x} \mp SS$	**F**	**P**
17-20	33	3,06±0,95	2,161	0,097
21-24	56	3,50±0,86		
25-28	13	3,65±0,76		
29 ve üstü	3	3,54±0,93		

Tablo 7. Yaş değişkenine göre sporcuların bireysel ve takım tatmini düzeyleri

Özellikler	Yaş	N	Sıra Ortalaması	χ^2	P
Bireysel Tatmin	17-20	33	46,36	5,341	0,148
	21-24	56	53,03		
	25-28	13	63,85		
	29 ve üstü	3	78,50		
Takım Tatmini	17-20	33	42,73	7,750	0,051
	21-24	56	55,17		
	25-28	13	68,96		
	29 ve üstü	3	56,33		

Yaş değişkenine göre yapılan analiz sonucunda antrenörden tatmin [F=2,161; P=0,097>0,05], bireysel tatmini [χ^2 =5,341; P=0,148>0,05] ve takım tatmini [χ^2 =7,750; P=0,051>0,05] boyutlarında istatistikî bakımdan anlamlı bir fark çıkmamıştır.

Tablo 8. Antrenörlerinin antrenörlük yapma süresi değişkenine göre sporcuların spor tatmin düzeyleri

Antrenörlük yapma süresi	N	$\overline{x} \mp SS$	F	P
1 yıldan az	13	2,91±0,78	2,562	0,059
1-5yıl	42	3,58±0,99		
6-10yıl	29	3,20±0,80		
10 yıldan fazla	21	3,54±0,78		

Tablo 9. Antrenörlerinin antrenörlük yapma süresi değişkenine göre bireysel tatmin ve takım tatmin düzeyleri

Özellikler	Antrenörlük yapma süresi	N	Sıra Ortalaması	χ^2	P
Bireysel Tatmin	1 yıldan az	13	34,58	11,074*	0,011
	1-5yıl	42	55,06		
	6-10yıl	26	43,46		
	10 yıldan fazla	21	64,81		
Takım Tatmini	1 yıldan az	13	39,81	2,516	0,472
	1-5yıl	42	52,93		
	6-10yıl	26	51,96		
	10 yıldan fazla	21	55,31		

*p<0,05

Antrenörlük yapma süresi değişkenine göre yapılan analiz sonucunda antrenörden tatmin [F=2,562; P=0,081>0,05] ve takım tatmini [χ^2 =2,516, P=0,472>0,05] boyutunda istatistiki bakımdan anlamlı bir farklılık belirlenmemiş fakat, bireysel tatmin boyutunda anlamlılığa rastlanmıştır [χ^2 =11,074; P=0,011<0,05]. Bireysel tatmin boyutunun sıra ortalamalarına bakıldığında, 10 yıldan fazla deneyime sahip antrenörlerle çalışan sporcuların, 1 yıldan az deneyime sahip antrenörlerle çalışan sporculardan bireysel tatmin düzeyleri daha yüksek çıkmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Granito ve Carlton (1993)'a göre spordaki memnuniyet gerçek sportif başarıdan çok daha önemlidir. Eğer bir sporcu kendini memnun hissetmiyorsa bazı faktörler (kapasite, performans, antrenman, antrenör, takım arkadaşları vb.) buna neden olabilir ve bu durumda performans başarısı ve spor tatmini muhtemel olmayacaktır.

Bunun sonucunda sporcunun performansı düşebilir, daha negatif ve kötümser düşünceye sahip olabilir, ayrıca memnuniyette azalma devam edebilir [17].

Araştırma grubunda yer alan sporcuların cinsiyet değişkenine göre spor tatmini düzeylerinin anlamlı bir şekilde farklılaştığı ve erkeklerin bireysel tatmin ve takım tatmin düzeylerinin yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda erkek sporcuların takımın performansından, antrenörün liderliğinden, kendi performansından ve başarı hedeflerinden, takım içindeki yardımlaşmadan doyum içinde olduğu söylenebilir. Aynı zamanda bireylerin cinsiyetleri itibariyle sahip oldukları özellikler bakımından bu faklılıklar oluşabilir. Ancak Bebetsos ve Bebetsos (2015) hentbol oyuncuları üzerine yaptıkları çalışmada cinsiyet değişkeni ve spor tatmini arasında faklılık bulamamıştır [18].

Yaş değişkenine göre yapılan analiz sonucunda antrenörden tatmin, bireysel ve takım tatmini boyutlarında istatistiki bakımdan anlamlı bir fark görülmemiştir. Türksoy (2007) da futbolcular üzerine yaptığı çalışmada yaşa göre anlamlı farklılık bulamamıştır [16]. Ancak Ramazanoğlu ve Çoban'ın (2004) ''Elit Tekvandocuların Sporcu Doyum Düzeylerinin Belirlenmesi" başlıklı çalışmasında yaş değişkenine göre sporcu doyumunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir [19]. Yine Korkmaz ve arkadaşları (2009) tarafından yapılan ''Türkiye Süper Ligi Masa Tenisçilerinin Doyum Düzeyleri'' isimli çalışmada da yaş değişkenlerine göre sporcu tatmin boyutlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır [5]. Söz konusu araştırmacıların sonuçları bu araştırmanın bulguları ile zıtlık göstermektedir. Antrenörlerinin antrenörlük yapma süresi değişkenine göre yapılan analiz sonucunda antrenörden tatmin ve takım tatmini boyutunda istatistiki bakımdan bir fark olmayıp, bireysel tatmin boyutunda anlamlı bir fark çıkmıştır. Bireysel tatmin boyutunun sıra ortalamalarına bakıldığında, 10 yıldan fazla süre deneyime sahip antrenörlerle çalışan sporcuların, 1 yıldan az süre deneyimine sahip antrenörlerle çalışan sporculardan bireysel tatmin düzeyleri daha yüksek çıkmıştır. Bu sonuca göre deneyim ve tecrübesi fazla olan antrenörlerin sporcu beklentilerini daha fazla karşıladığı düşünülmektedir. Bu bulgu sporcu tatminini değiştirebilecek değişkenin sporcunun niteliklerinin yanı sıra antrenörün deneyimi ile ilgili olarak anlamlı farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Bununla beraber Türksoy çalışmasında (2007) antrenörlerin teknik direktörlük yaşı ile sporcu doyumu arasında istatistiksel bir farklılık bulmadığını bildirmektedir [16].

Sporcu tatmini genel ortalamasına bakıldığında ise sporcuların en yüksek tatmini 3,93 ortalama ile takım tatmininde, sonra sırasıyla bireysel tatmin (3,84) ve antrenör tatmininden (3,72) aldıkları görülmektedir.

Bu çalışmanın Türkiye'de farklı spor branşlarında yapılarak yeni çalışmalarla desteklenmesi gerektiği düşünülmektedir. Araştırmanın örneklemini öğrenci sporcular oluşturduğu için bundan sonraki çalışmalarda bu araştırmanın profesyonel sporculara uygulanması; aynı zamanda antrenörlere, spor yöneticilerine ve eğitimcilere spor tatmini konusuna ışık tutması açısından yararlı olabilir.

KAYNAKLAR

1- Bayazıt B. Spor bilimlerine giriş. İstanbul: Doruk Basım Yayın Reklamcılık, Ulus Matbaa; 2004.

2- Afyon YA, Metin SC. Muğla süper amatör ligindeki futbolcuların saldırganlık düzeylerinin incelenmesi, Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi, 2015; 6(1): 5-11.

3- Taylor T. The servant leadership of john wooden. Unpublished Doctoral Dissertation: Graduate School of Education and Psychology, Pepperdine University, 2008.

4- İnce P. Antrenör Davranışları Ve Sporcu Doyumu: Ölçek Geliştirme Ve Uyarlama Çalışması. Yüksek Lisans Tezi. Manisa: Celal Bayar Üniversitesi, 2006.

5- Korkmaz F, Özkaya G, Ercan İ. Türkiye süper ligi masa tenisçilerin doyum düzeyleri, 2. Raket Sporları Sempozyumu. Kocaeli, 2009; 113- 114.

6- Maghsoudi A. Relation between Leadership Scales and Wrestlers' Expression and Satisfaction in Mazandaran Province, Master's Thesis, Physical Education – Allameh Tabatabaei University, Faculty of Psychology & Educational Sciences, 2009.

7- Wampbell E, Jones E. Psychological Well-being in Wheelchair Sports Partcipants and Nonparticipans, Adapted Physical Activity Quarterly, 1994; 11: 404-15.

8- Özdevecioğlu M, Yalçın Y. Spor tatmininin sporcuların stres ve saldırganlık düzeyleri üzerindeki etkisi. Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2010; (1):63-76.

9- Chelladurai P, Riemer HA. A classification of facets athlete satisfaction. Journal Of Sport Management, 1997; 11: 13 –159.

10- Eys MA, Carron AV, Bray SR, Beauchamp MR. The relationship between role ambiguity and ıntention to return, Journal of Applied Sport Psychology, 2005; 17: 255-261.

11- Ramezaninejad R, Hematinejad M, Banar N, Falah M. Relation between power methods of coaches and Women Athlete's Satisfaction in Mazandaran Province, Olympic Publication Center, 2010; 18: 45-55.

12- Riemer HA, Chelladurai P. Development of the Athlete Satisfaction Questionnaire (ASQ), Journal of Sport and Exercise Psychology, 1998; 20: 127–156.

13- Arvey RD, Bouchard TJ, Segal NL, Abraham LM. Job satisfaction: Environmental and genetic components, Journal of Applied Psychology, 2003; 75: 433–439.

14- Connolly JJ, Viswesvaran C. The role of affectivity in job satisfaction: A meta analysis, Personality and Individual Differences, 2000; 29: 265–281.

15- Özmutlu İ. Bedensel Engelli Sporcularda Antrenörlerin Hizmetkâr Liderlik Davranışlarının Sporcu Tatmini İle İlişkisi, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, 2011.

16- Türksoy A. Futbolda Sporcu Tatmini İle Antrenörlerden Beklenilen ve Gerçekleşen Liderlik Davranışlarının Tespiti". Doktora Tezi: Marmara Üniversitesi, İstanbul. 2007.

17- Aumand EA. For The Love Of The Game: Factors Influencing Athlete Enjoyment In Sport, Thesis Submitted to The Scholl of Physical Education at West Virginia University In Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science In Sport And Exercise Psychology, Morgantown, 2005.

18- Bebetsos E, Bebetsos G. Greek Youth Team Handball Players and Their Satisfaction Levels 2006 January [cited 03 July 2015]; [about 3 p.]. Available from: http://www.researchgate.net/publication/258926512

19- Ramazanoğlu F, Çoban B. Elit tekvandocuların spor doyum düzeylerinin belirlenmesi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 2004; 14 (2): 321-330.